

till den öde stranden
det står en vakt vid porten
han har fått blod på tanden

jag känner en som sett mer än dom flesta
en som aldrig sett vad han har här
han säger att han vart i helvetet och vänt
jag tror att en del av honom blev kvar där
nu står han utanför världen
genomskådad och bitter
han går dom tomma stegen
under fåglarnas glada kvitter

dom fann en kropp nere vid vattnet idag
den måste legat där hela natten
kulhål tvärs genom bröstet
lungorna fyllda med vatten
fick nån tyst på dånet
var det värt besväret
du känner skulden och skammen
fast du aldrig höll i geväret

jag tror på duvan som vet vart den ska
jag tror på godhet och bättring
jag är en barkbåt
som driver mellan grenar och stenar
en nattfjäril är min bestättning
inga vakter vid porten
inga hänglås vid grinden
bara rösten som kallar
i den evigt viskande vinden